

Brief van de dag

LEZERS

Dyslexie

Dyslexie is geen gebrek, maar een gave. Dat vindt de fantastische Britse jeugdauteur en illustratrice Sally Gardner, zelf ooit opgegeven door het onderwijs wegens zwaar dyslectisch. Als ervaringsdeskundige (drie dyslectische kinderen van 22, 16 en 16) kan ik getuigen dat dyslexie geen simpel leesprobleem is, veroorzaakt door gebrekkig leesonderwijs, maar een kwestie van hersenen die anders functioneren.

Dit vormt vooral een moeilijkheid in het lager en middelbaar onderwijs, waar de leermethodes immers volledig zijn toegesneden op hersenen die volgens de heersende norm functioneren. Zo ontstaat dan een leerprobleem. Maar het klopt: elk nadeel heb zijn voordeel. Dyslectici zijn vaak creatieve denkers en doeners, die daardoor toch vaak goed terechtkomen in het leven.

In zijn opiniestuk 'De dagelijkse ellende van 700.000 volwassenen (en wat eraan te doen)' ontkent Erik Moonen niet alleen het bestaan van dyslexie, maar meteen ook de specifieke kwaliteiten van dyslectici (DM 5/11). Ik lees dat mijn kinderen een groter risico lopen de school zonder diploma te verlaten, zonder baan te zitten, in de bijstand te geraken en zelfs vaker chronisch ziek te worden en eerder dood te gaan!

Hoewel Moonen er niet in gelooft, is bij ons wel degelijk sprake van een duidelijke genetische component: verscheidene voorvaders en familieleden hebben anders functionerende hersenen. Een enkeling bleef daardoor haperen in zijn loopbaan, maar de meesten deden het juist uitgesproken goed.

De gevolgen van dyslexie stemmen

dan ook in niets overeen met het sombere beeld dat Moonen schetst. Geen van onze kinderen haalde op het einde van de lagere school AVI 9. Dat belet niet dat twee van hen altijd fervente lezers zijn geweest en een zelfs schrijftalent heeft. Ze hebben genoten van Roald Dahl, die zelf ook dyslectisch was. Onze oudste daarentegen kon tot in het vierde middelbaar geen boek lezen, maar is nu masterstudent geneeskunde.

Technisch gesproken kunnen ze alle drie lezen, maar ze blijven even dyslectisch. Daardoor worden andere kwaliteiten aangescherpt, zoals doorzettingsvermogen, associatief denken, creativiteit en out of the box-denken. Voor mij is bijgevolg niet de dyslexie het probleem, wel het niet herkennen en erkennen ervan, want dit leidt tot veel (grotendeels vermijdbare) ellende op school.

Petra Rebmann, via e-mail